

Sygn. I C 418/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Maria Cichoń
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Bugiel

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2015 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa E. U.

przeciwko L. N.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego L. N. na rzecz powoda E. U. kwotę 45.979,28 zł (słownie: czterdzieści pięć tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt dziewięć złotych 28/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od powoda E. U. na rzecz pozwanego L. N. kwotę 1.939 zł (słownie: jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści dziewięć złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu;
- nakazuje ściągnąć od powoda E. U. z zasądzzonego roszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w S. kwotę 5.200 zł (słownie: pięć tysięcy dwieście złotych) tytułem części nieuiszczonej opłaty od pozwu;
- nakazuje ściągnąć od pozwanego L. N. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w S. kwotę 2.300 zł (słownie: dwa tysiące trzysta złotych) tytułem części nieuiszczonej opłaty od pozwu.

Na oryginale właściwy podpis.

I C 418/14

UZASADNIENIE

Powód E. U. w pozwie w postępowaniu nakazowym z dnia 11 sierpnia 2014 r. skierowanym do Sądu Okręgowego w W.) domagał się orzeczenia nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwany L. N. ma mu zapłacić kwotę 200.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu tytułem zwrotu rzeczywistego świadczenia powoda na rzecz pozwanego w ramach biznesowych rozliczeń między stronami, do czego pozwany zobowiązał się sporządzając i podpisując powodowi w dniu 21 maja 2010 r. weksel na kwotę 200.000 zł z datą płatności na dzień 21 maja 2012 r.

Sąd Okręgowy w W. w sprawie (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu i skierował sprawę do postępowania zwykłego (sygn. akt (...)).

Pozwany L. N. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, iż co prawda nie kwestionuje prawdziwości wystawienia i wypełnienia weksła, z tym, że weksel ten był wekslem gwarancyjnym i stanowił zabezpieczenie umowy pożyczki z dnia 10 grudnia 2007 r. i aneksu z dnia 12 grudnia 2007 r. Zabezpieczeniem tej pożyczki był również wpis w księdze wieczystej KW nr (...) na kwotę 270.000 zł. Z uwagi na fakt, iż pozwany nie spłacił w/w pożyczki, powód w celu zabezpieczenia spłaty pożyczki nakazał pozwanemu wypisać dwa weksle – jeden na kwotę 200.000 zł, objęty niniejszym postępowaniem, i drugi na kwotę 70.000 zł, co do którego powód w dniu 11 sierpnia 2014 r. wniósł pozew do Sądu Rejonowego w W.. Nadto pozwany wskazał, iż powód wytoczył mu powództwo o zapłatę w/w pożyczki wraz z odsetkami przed Sądem Okręgowym w S..

Pozwany kategorycznie zaprzeczył, aby powód później, tj. po 10 grudnia 2007 r. pożyczał pozwanemu jakieś pieniądze.

Postanowieniem z dnia 28 października 2014 r. Sąd Okręgowy w W. przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w S. jako rzeczowo i miejscowo właściwego do rozpoznania niniejszej sprawy (k. 52 akt).

Sąd ustalił:

W dniu 10 grudnia 2007 r. strony zawarły umowę pożyczki, na podstawie której powód E. U. pożyczył i przekazał pozwanemu L. N. kwotę 240.000 zł, którą ten zobowiązał się zwrócić wraz z odsetkami do 10 grudnia 2009 r.

Strony uzgodniły w umowie, że zabezpieczeniem pożyczki będzie wpis hipoteki na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w C. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). W dniu 12 grudnia 2007 r. strony sporządziły aneks do powyższej umowy pożyczki, na podstawie którego pożyczkobiorca zobowiązał się zwrócić pożyczkodawcy kwotę w złotych stanowiącą równowartość 109.651 franków szwajcarskich według kursu przypadającego na dzień zwrotu pożyczki, tj. na dzień 10 grudnia 2009 r., wraz z odsetkami w wysokości 6,32% w stosunku rocznym.

dowód: umowa pożyczki z dnia 10 grudnia 2007 r. i aneks do tej umowy z dnia 12 grudnia 2007 r. – k. 8-10 akt, SO w S., sygn.akt. (...).

Środki pieniężne, które powód przekazał pozwanemu w ramach umowy pożyczki z dnia 10 grudnia 2007 r., pochodziły z kredytu hipotecznego, który powód zaciągnął we frankach szwajcarskich.

fakt przyznany przez pozwanego w odpowiedzi na pozew (k. 27 akt).

Pozwany L. N. tytułem zabezpieczenia spłaty w/w pożyczki, oprocentowania i odsetek za zwłokę obciążył hipoteką umowną do kwoty 270.000 zł nieruchomość, dla której Sąd Rejonowy w C. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...).

Obecnie, w związku z odłączeniem z tej księgi części nieruchomości, powyższa hipoteka jest hipoteką łączną umowną – współobciążone księgi to: (...) i (...).

dowód: odpis zupełny księgi wieczystej (...) według stanu na dzień 9 września 2014 r. – k. 37 – 47 akt

oraz odpis zupełny księgi wieczystej (...) złożony na k. 57 – 68 akt Sądu Okręgowego w S. o sygn. (...) – wyciąg z akt złożony w odrębnej teczce.

W związku z brakiem spłaty przez pozwanego pożyczki z dnia 10 grudnia 2007 r. powód pismem z dnia 2 kwietnia 2014 r. wezwał pozwanego do natychmiastowej zapłaty kwoty 332.988,15 zł wraz z odsetkami umownymi od dnia 11 grudnia 2009 r. Wobec nieuregulowania przez pozwanego powyższej kwoty powód w dniu 18 kwietnia 2014 r. skierował do Sądu Okręgowego w S. pozew w postępowaniu upominawczym o zapłatę tej kwoty.

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 2 kwietnia 2014 r. oraz pozew z dnia 18 kwietnia 2014 r. złożone odpowiednio na k. 11 i 2 – 3 akt Sądu Okręgowego w S. o sygn. (...) – wyciąg z akt złożony w odrębnej kopercie.

Na rozprawie w dniu 21 sierpnia 2015 r. strony w powyższej sprawie zawarły ugodę, na podstawie której pozwany L. N. zobowiązał się zapłacić powodowi E. U. kwotę 490.000 zł do 24 lipca 2015 r. wraz z odsetkami umownymi w wysokości 12% w skali roku w razie niedochowania terminu.

dowód: protokół z rozprawy z dnia 21 lipca 2015 r., ugoda sądowa z dnia 21 lipca 2015 r. oraz postanowienie o umorzeniu postępowania z dnia 21 lipca 2015 r. – odpowiednio k. 225 – 226, 223 i 224 akt Sądu Okręgowego w S. o sygn. (...) złożone w kopercie na k. 347 akt.

Powód i pozwany w latach 2008 – 2014 utrzymywali stosunki przyjacielskie i prowadzili wspólne interesy. W 2008 r. wspólnie z J. B. założyli spółkę (...) sp. z o.o., później w 2012 r. założyli razem kolejną firmę (...), która zmieniła nazwę na (...). Siedziby kolejnych spółek mieściły się w mieszkaniu położonym w miejscowości (...). Wspólne interesy nie powiodły się.

dowód: zeznania świadków D. K. i J. B. złożone na rozprawie w dniu 14 września 2015 r. – odpowiednio 00:10:46 – 00:15:34 (k. 331 verte) i 00:28:13 – 00:38:56 (k. 332 verte) oraz zeznania powoda złożone na w/w rozprawie – 00:01:44 – 01:06:20 (k. 333 i 333 verte).

W dniu 4 kwietnia 2009 r. pozwany wystawił weksel własny na kwotę 70.000 zł, płatny na zlecenie powoda, z terminem płatności na dzień 10 maja 2010 r.

Powód na podstawie tego weksla wystąpił przeciwko pozwanemu w dniu 11 sierpnia 2014 r. z pozwem o zapłatę w postępowaniu nakazowym z weksla – pozew skierował do Sądu Rejonowego dla (...) w W..

W w/w pozwie powód domagał się zasądzenia kwoty 70.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu swojego żądania powód podniósł, iż strony E. U. i L. N. są partnerami biznesowymi i w związku z licznymi rozliczeniami dokonywanymi między stronami pozwany jest dłużnikiem powoda. W celu zabezpieczenia swej przyszłej spłaty pozwany sporządził i podpisał powodowi w dniu 4 kwietnia 2009 r. weksel własny na kwotę 70.000 zł, zawierający klauzulę „bez protestu”.

W dniu 26 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla (...) w W. w sprawie (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym – zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany skutecznie złożył zarzuty, domagając się uchylecia nakazu zapłaty i oddalenia powództwa. Złożył również wniosek o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty i przeniesienie sprawy do Sądu Rejonowego w C..

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany podniósł, iż weksel ten był zabezpieczeniem umowy pożyczki z dnia 10 grudnia 2007 r.

Obecnie sprawa toczy się przed Sądem Rejonowym w C. pod sygn. (...).

dowód: odpis pozwu, nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 26 sierpnia 2014 r. oraz zarzuty od nakazu zapłaty – odpowiednio k. 3 – 4, 9, 14 – 16 akt Sądu Rejonowego w C. o sygn. (...) – wyciąg z akt złożony w kopercie na k. 346 akt.

W maju 2009 r. pozwany podjął decyzję o sprzedaży mieszkania, gdyż miał kłopoty finansowe, a sam nie miał możliwości wzięcia kredytu hipotecznego pod zastaw tego mieszkania z uwagi na odmowę banku. Pozwany w tym czasie posiadał liczne zadłużenia. Powód zaproponował pozwanemu, że odkupi od niego mieszkanie, biorąc kredyt na jego zakup, z tym, że to pozwanego będą obciążać koszty, które powód poniesie z tytułu kredytu zaciągniętego na wykup mieszkania pozwanego.

Pozwany miał prawo nadal mieszkać w tym mieszkaniu i w przyszłości, kiedy będzie go stać na odkupienie tego mieszkania z powrotem od powoda.

Pieniądze, które pozwany uzyskał od powoda z tytułu sprzedaży mieszkania, w znacznej części zostały wydane na spłatę kredytów, w tym obciążających to mieszkanie.

dowód: zeznania powoda złożone na rozprawie w dniu 14 września 2015 r., 01:12:07 – 01:23:28 oraz częściowo zeznania pozwanego złożone na rozprawie w dniu 14 września 2015 r., 01:56:32 – 02:09:11 – k. 335 verte i 336.

W dniu 21 maja 2009 r. pozwany L. N. sprzedał powodowi E. U. mieszkanie położone w miejscowości (...) o łącznej powierzchni użytkowej 90,21 m⁽²⁾, składające się z czterech pokoi, kuchni, łazienki, przedpokoju, korytarza i spiżarki oraz pomieszczeń przynależnych – trzech piwnic i kotłowni – za kwotę 135.704 zł:

- część kwoty w wysokości 33.000 zł została już zapłacona sprzedającemu przez kupującego, co L. N. potwierdził;
- pozostałą kwotę w wysokości 102.704 zł E. U. zobowiązał się zapłacić sprzedającemu w terminie do 4 czerwca 2009 r., przelewem, w sposób następujący:
- kwotę w wysokości 35.000 zł na konto M. N. (spłata kredytu M. N.)
- kwotę w wysokości 67.704 zł na rachunek bankowy L. N..

dowód: umowa sprzedaży zawarta w dniu 21 maja 2009 r. w S. przed notariuszem M. P., nr aktu notarialnego Rep. A (...) – k. 81 – 85 akt.

Część należności za powyższe mieszkanie w kwocie 102.704 zł pochodziła z kredytu bankowego udzielonego powodowi przez (...) Bank S.A. z siedzibą w K. Dom- Bank (...) Oddział w Ł., na podstawie umowy kredytu hipotecznego nr (...), sporządzonej 18 maja 2009 r., zawartej w dniu 19 maja 2009 r.

Na podstawie w/w umowy powód uzyskał kredyt w łącznej kwocie 110.159,41 zł – w tym kwotę 102.704 zł z przeznaczeniem na pokrycie części ceny nabycia nieruchomości położonej w miejscowości (...) i kwotę 7.455,41 zł na pokrycie kosztów związanych z uzyskaniem kredytu (§ 2 umowy).

Spłata kredytu miała nastąpić w 324 miesięcznych ratach kapitałowo-odsetkowych (§ 1 pkt 2 umowy).

Całkowity koszt kredytu na dzień sporządzenia umowy kredytu wynosił 225.603,80 PLN (§ 1 pkt 6 umowy), kwotę należnych odsetek – według stopy odsetek obowiązującej na dzień sporządzenia umowy – stanowiła kwota 229.881,75 zł.

dowód: umowa kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 18 maja 2009 r. zawarta pomiędzy (...) Bank S.A. (...) a E. U. – k. 95 – 105 oraz załącznik nr 1 do w/w umowy – k. 80 akt.

W dniu 4 czerwca 2009 r. L. N. (pozwany) przelał na konto powoda E. U. kwotę 15.000 zł tytułem zasilenia konta.

dowód: potwierdzenie transakcji przez (...) Bank (...) S.A. – k. 86 akt.

W dniu 21 maja 2010 r. pozwany L. N. wystawił weksel własny na kwotę 200.000 zł, płatny na zlecenie E. U. 21 maja 2012 r. w S.. Weksel ten miał zabezpieczać spłatę przez pozwanego odsetek od kredytu, który powód zaciągnął w (...) Banku S.A. w dniu 18 maja 2009 r. na zakup mieszkania położonego w miejscowości (...).

dowód: weksel własny na kwotę 200.000 zł złożony w depozycie Kasy Sądu Okręgowego w S. pod pozycją 3/2015, kserokopia weksla – k. 67 akt (koperta); zeznania powoda złożone na rozprawie w dniu 14 września 2015 r., 01:17:24 – 01:20:47, k. 333 verte i 334 akt.

W dniu 14 października 2010 r. pozwany L. N. kontaktował się za pośrednictwem e-maila z przedstawicielem G. (...) Banku (poprzednio G. Bank) w sprawie ewentualnego kredytu na odkupienie mieszkania od E. U..

dowód: treść e-maila – k. 184 akt.

W dniu 31 sierpnia 2012 r. D. K. (pracownik firmy (...)) na polecenie pozwanego L. N. wpłaciła na konto G. Banku kwotę 1.150 zł tytułem umowy nr (...). Kwotę tę otrzymała od pozwanego w gotówce.

dowód: zeznania świadka D. K. złożone na rozprawie w dniu 14 września 2015 r., 00:17:04 – 00:20:50 – k. 331 verte i 332 akt oraz dowód wpłaty – k. 190 akt.

W związku z tym, że pozwany nie podejmował żadnych kroków celem odkupienia od powoda mieszkania położonego w (...), powód podjął decyzję o wcześniejszej spłacie kredytu i sprzedaży mieszkania. Powód sprzedał to mieszkanie w dniu 8 grudnia 2014 r. za kwotę 95.000 zł.

dowód: zeznania powoda złożone na rozprawie w dniu 14 września 2015 r.; umowa sprzedaży z dnia 8 grudnia 2014 r. sporządzona w S. przed notariuszem M. B., Rep. A nr (...) – k. 206 – 211 akt.

Powód z tytułu kredytu hipotecznego udzielonego mu przez G. Bank (obecnie (...) Bank S.A.), w okresie od uruchomienia kredytu, tj. od 2 czerwca 2009 r. do dnia całkowitej spłaty kredytu, dokonał spłaty: kapitału w kwocie 113.133,70 zł i wymagalnych odsetek umownych w kwocie 62.129,28 zł.

dowód: zaświadczenie wystawione przez (...) Bank S.A. z dnia 30 czerwca 2015 r. wraz z historią spłaty – k. 310 – 311 akt.

Pozwany L. N. zamieszkiwał w lokalu mieszkalnym położonym w miejscowości (...) prawie przez cały czas, kiedy powód E. U. był właścicielem tego mieszkania. Mieszkanie to opuścił dopiero w czerwcu 2014 r., po wymianie przez powoda zamków w drzwiach do mieszkania.

fakt przyznany przez pozwanego na rozprawie w dniu 14 września 2015 r., 02:06:15 – 02:09:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił, dając wiarę zeznaniom powoda złożonym na rozprawie w dniu 14 września 2015 r., że weksel na sumę 200.000 zł, który pozwany wystawił w dniu 21 maja 2010 r., nie stanowił dodatkowego zabezpieczenia spłaty pożyczki w kwocie 240.000 zł, której powód udzielił pozwanemu w dniu 10 grudnia 2007 r., będącej przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym w S. w sprawie (...) – jak to twierdził pozwany – a dotyczył zobowiązań pozwanego wobec powoda w związku ustaleniami dokonanymi przez strony przed sprzedażą mieszkania położonego w miejscowości (...).

Zdaniem Sądu za wiarygodne w okolicznościach niniejszej sprawy należy uznać twierdzenie powoda, iż pozwany zobowiązał się ponieść koszty kredytu hipotecznego zaciągniętego przez powoda na zakup tego mieszkania, a konkretnie płacić raty odsetkowe tego kredytu. Należy bowiem podkreślić, że w chwili dokonania tej transakcji pozwany był w bardzo trudnej sytuacji finansowej i środki uzyskane na skutek sprzedaży mieszkania pozwoliły mu częściowo uregulować swoje zobowiązania. Pozwany zachował pełne prawo korzystania z mieszkania – co prawda część pomieszczeń była wykorzystywana na cele związane z działalnością firmy (...) sp. z o.o. w K. (w tym mieszkaniu mieściła się siedziba spółki) – ale przecież pozwany był głównym udziałowcem tej spółki. Ponadto pozwany liczył na to, że odkupi od powoda to mieszkanie za taką samą cenę. Znamienne jest również to, że pozwany w ten sam dzień, w którym zostały przelane na jego konto pieniądze z tytułu sprzedaży mieszkania, tj. w dniu 4 czerwca 2009 r., przelał na konto powoda kwotę 15.000 zł, nie określając tytułu wpłaty. Według powoda kwota ta miała stanowić wpłatę na rzecz należnych rat odsetkowych od kredytu za pierwszy okres spłaty. Po tej wpłacie pozwany zaprzestał kolejnych wpłat na poczet rat odsetkowych. Wtedy też w maju 2010 r. pozwany wystawił weksel własny na kwotę 200.000 zł, płatny na zlecenie powoda. Pozwany twierdzi, że jest to dodatkowe zabezpieczenie umowy pożyczki z grudnia 2007 r. Należy jednak zauważyć, że spłata tej pożyczki została zabezpieczona wpisem hipoteki na nieruchomościach powoda. Poza

tym pozwany również początkowo twierdził, że weksel wystawiony przez niego w dniu 4 kwietnia 2009 r. na kwotę 70.000 zł miał również zostać wystawiony tytułem zabezpieczenia spłaty tej pożyczki (patrz odpowiedź na pozew w sprawie Sądu Rejonowego w C.(...)- k. 346), ale już w toku zeznań składanych na rozprawie w niniejszej sprawie w dniu 14 września 2015 r. pozwany kategorycznie zaprzeczał, aby weksel na kwotę 70.000 zł z dnia 4 kwietnia 2009 r. miał coś wspólnego ze spłatą pożyczki udzielonej mu przez powoda w 2007 r. (patrz: zeznania pozwanego, 01:54:10 – 01:56:32). Z drugiej strony pozwany na tej samej rozprawie zeznał jedynie: „w tej chwili nie pamiętam, czy były między nami jakieś uzgodnienia, kto ma ponieść koszty kredytu” (patrz zeznania pozwanego, 02:03:32 – 02:06:15) – wypowiedź ta dotyczy kredytu, który powód zaciągnął w G. Banku w 2009 r. na wykup mieszkania pozwanego. Należy również pamiętać, że suma wekslowa podana na wekslu wystawionym przez pozwanego w dniu 21 maja 2010 r. odpowiadała mniej więcej wysokości odsetek naliczonych przez bank za cały okres spłaty kredytu, który powód zaciągnął w G. Banku w dniu 19 maja 2009 r., po uwzględnieniu kwoty 15.000 zł, którą pozwany przełał na konto powoda w dniu 4 czerwca 2009 r. (k. 86 akt).

Z tych też względów Sąd ustalił, iż weksel, który pozwany wystawił w dniu 21 maja 2010 r., dotyczył jego zobowiązania do zapłaty powodowi rat odsetkowych, które ten był zobowiązany zapłacić na rzecz G. Banku z tytułu umowy kredytowej podpisanej w dniu 19 maja 2009 r., a z którego uzyskane środki w całości zostały przeznaczone przez niego na zakup mieszkania położonego w (...).

Sąd zwążył:

Powództwo w ocenie Sądu zasługuje na uwzględnienie, ale jedynie częściowo.

Poza sporem w niniejszej sprawie jest fakt, że pozwany L. N. wystawił w S. w dniu 21 maja 2010 r. weksel własny, zobowiązując się do zapłacenia na zlecenie powoda E. U. kwoty 200.000 zł w dniu 21 maja 2012 r. w S.. Pozwany nie kwestionował autentyczności tego weksla, a jedynie okoliczności, które towarzyszyły jego wystawieniu.

Należy zatem uznać, iż pozwany jest dłużnikiem wekslowym na podstawie tego weksla.

Rzeczą Sądu było zakreślenie odpowiedzialności pozwanego wobec powoda z tytułu tego weksla, wobec wątpliwości co do stosunków osobistych pomiędzy powodem (wierzycielem wekslowym) a pozwanym (dłużnikiem wekslowym), będącym podstawą wystawienia tego weksla przez pozwanego.

W ocenie Sądu, z uwagi na to, iż w powyższej sprawie mamy do czynienia z wekslem własnym, Sąd był uprawniony do badania w tym postępowaniu umowy między stronami, która stanowiła podstawę do wykreowania przedmiotowego zobowiązania wekslowego wystawcy weksla (pozwanego) wobec odbiorcy tegoż dokumentu (powoda), (tak też Sąd najwyższy w uchwale z dn. 29.06.1995 r. sygn.akt (...) i jej uzasadnienie, OSNC (...).

Sąd ustalił w niniejszym postępowaniu, iż podstawą wystawienia przez pozwanego przedmiotowego weksla była zawarta między stronami ustna umowa, na podstawie której pozwany zobowiązał się do pokrywania rat odsetkowych od kredytu, który powód zaciągnął na zakup od pozwanego mieszkania położonego w (...).

Z uwagi na to, iż na skutek wcześniejszej sprzedaży przez powoda tego mieszkania wysokość jego zobowiązania z tytułu rat odsetkowych przedmiotowego kredytu zamknęła się kwotą 62.129,28 zł (taką kwotę powód zapłacił z tego tytułu do banku udzielającego mu kredytu), Sąd uznał mając na uwadze przepis art. 104 i art. 26 prawa wekslowego i czekowego w zw. z art. 471 kc, iż ostatecznie zobowiązanie wekslowe pozwanego z tytułu wystawienia weksla z dnia 21 maja 2010 r. wynosi 45.979,28 zł (62.129,28 – 15.000 zł kwota płatna przelewem w dniu 4 czerwca 2009 r. – 1.150 zł kwota raty kredytu wpłacona w dniu 31 sierpnia 2012 r. przez D. K.).

I taką też kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda w pkt 1 wyroku wraz z odsetkami – zgodnie z żądaniem – od dnia wniesienia pozwu. Roszczenie powoda bowiem w uwzględnionym zakresie było wymagalne w terminie wynikającym z treści weksla.

Natomiast w pkt 2 wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie uznając, iż powód sam określił odpowiedzialność pozwanego wynikającą z przedmiotowego weksla, wskazując wprost na rozprawie w dniu 14 września 2015 r. (patrz: k. 333 verte, 01:17:24 – 01:20:47), iż kwota, na którą opiewał ten weksel (200.000 zł), to odsetki, które miał zapłacić do banku z tytułu zaciągniętego przez niego kredytu na wykup mieszkania pozwanego.

W tej sytuacji, w ocenie Sądu, powód na podstawie zobowiązania wekslowego mógł domagać się od pozwanego zapłaty jedynie kwoty stanowiącej równowartość zapłaconych przez niego odsetek od kredytu, pomniejszonych o kwoty wpłacone przez pozwanego z tego tytułu (15.000 zł + 1.150 zł). Powód bowiem sprzedał mieszkanie i dokonał wcześniejszej spłaty kredytu wraz z należnymi odsetkami wyliczonymi na dzień spłaty kredytu.

Brak jest natomiast podstawy do uwzględnienia dalszych roszczeń powoda w ramach odpowiedzialności pozwanego z tytułu jego zobowiązania wekslowego z dnia 21 maja 2010 r., gdyż żądanie powoda dotyczące wyrównania mu szkody, jakiej doznał na skutek sprzedaży lokalu mieszkalnego, które zakupił od pozwanego na podstawie umowy sprzedaży z dnia 21 maja 2009 r. (492 zł – koszt wyceny mieszkania – k. 195 akt; 2 x 1.752,75 zł – wynagrodzenie pośrednika – k. 201 i 202 akt; 3.944,10 zł – zapłata do (...) S.A. – k. 193 akt oraz kwota 40.704 zł – tj. 135.704 zł – 95.000 zł) – różnica w cenie mieszkania) nie było objęte umową stron, która stanowiła podstawę wystawienia przez pozwanego w dniu 21 maja 2010 r. weksla na kwotę 200.000 zł, płatnego na zlecenie powoda.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w pkt 3 – 5 wyroku.

Z uwagi na to, iż powództwo zostało uwzględnione jedynie częściowo, a powód wygrał proces jedynie w 23%, Sąd na podstawie art. 100 kpc dokonał ich stosunkowego rozdzielenia i w ostatecznym rozliczeniu zasądził od powoda na rzecz pozwanego zapłatę kwoty 1.939 zł.

Kwota ta została wyliczona w sposób następujący: z tytułu wynagrodzenia adwokata powodowi należała się kwota 832 zł (23% z kwoty 3.617 zł) oraz 23 zł (23% z kwoty 100 zł – kwoty wypłaconej świadkowi z zaliczki wpłaconej przez powoda), natomiast pozwanemu z tytułu wynagrodzenia adwokata należała się kwota 2.785 zł (77% z kwoty 3.617 zł).

Powód tytułem opłaty od pozwu uiścił jedynie kwotę 2.500 zł. Do rozliczenia się między stronami pozostała część nieuiszczonej opłaty od pozwu w kwocie 7.500 zł. Z tego też tytułu Sąd na podstawie art. 113 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych nakazał ściągnąć od powoda z zasądzzonego roszczenia pozostałą część obciążającej go opłaty od pozwu, tj. kwotę 5.200 zł (7.700zł – 250 zł) a od pozwanego kwotę 2.300 zł (23 % z 10.000 zł).